

UNIVERSITATEA DE ARHITECTURĂ ȘI URBANISM
ION MINCU - BUCUREȘTI
**CENTRUL DE CERCETARE, PROIECTARE,
EXPERTIZĂ ȘI CONSULTING**

Strada Academiei 18-20, 010014 - BUCUREȘTI, ROMANIA, Tel: 307.71.05 ; 307.71.90 fax 307.71.05 cod fiscal R14771110

ROMÂNIA 2025

CONCEPTUL NAȚIONAL DE DEZVOLTARE SPAȚIALĂ

- SINTEZĂ -

CONȚINUT

INTRODUCERE	3
1. PRINCIPII	4
SCHEMA NR. 1	5
2. ANTECEDENTE	7
SCHEMA NR. 2	8
SCHEMA NR. 3	9
3. CONDIȚIONĂRI EXOGENE ÎN DEZVOLTAREA SPAȚIALĂ A ROMÂNIEI	9
SCHEMA NR. 4	10
4. VECTORII DEZVOLTĂRII SPAȚIALE A ROMÂNIEI	11
5. OBIECTIVELE STRATEGICE DE DEZVOLTARE SPAȚIALĂ A ROMÂNIEI	13
6. ARTICULARI – „CHEIE” PENTRU ACCELERAREA INTEGRĂRII EUROPENE	17

INTRODUCERE

Strategiile de dezvoltare spațială ale celor 25 țări membre ale Uniunii Europene, la care se vor adăuga din ianuarie 2007 Bulgaria și România, vor constitui suportul creșterii competitivității în contextul globalizării, al întăririi coeziunii regiunilor și al armonizării politicilor de dezvoltare sectorială.

În acest sens, se anticipează că la începutul anului 2007, Comisia Europeană și statele membre vor putea lua în discuție spre adoptare **principiile normative privind dezvoltarea spațială a Uniunii Europene**, pe baza rapoartelor elaborate între 2000-2006 în cadrul programului INTERREG III de grupuri de studiu trans-naționale în cadrul Rețelei Europene de Observare a Planificării Spațiale (ESPON *European Spatial Planning Observation Network incluzând UE 25 + Bulgaria, România, Elveția și Norvegia*). Prin aceste studii se conturează un diagnostic al principalelor tendințe de dezvoltare spațială a teritoriului UE privit ca un întreg, se constituie o imagine cartografică a intensității principalelor disparități, se identifică prioritățile pentru o dezvoltare echilibrată și policentrică și se oferă o serie de instrumente – date, indicatori, tipologii și metodologii – pentru îmbunătățirea coordonării spațiale a politicilor sectoriale.

Aderarea României la Uniunea Europeană la 1 ianuarie 2007 presupune în continuare un proces complex de integrare economică, socială, culturală și spațială. Acesta implică, pe de o parte, evidențierea efectelor teritoriale ale integrării în termenii utilizați în prezent de UE iar, pe de altă parte, identificarea acelor trăsături specifice ale teritoriului țării noastre, care pot constitui premise favorabile pentru accelerarea dezvoltării și reducerea unora dintre disparitățile actuale.

* * *

1. PRINCIPII

Aderarea României la Uniunea Europeană impune racordarea problematicii dezvoltării spațiale la cadrul conceptual, la suportul fizic-teritorial și la orizontul temporal luate în considerare în spațiul comunitar.

I. **Pe plan conceptual** sunt adoptate următoarele documente care conțin principiile de dezvoltare spațială:

A. **Principiile directe pentru o politică de dezvoltare spațială a Uniunii Europene și țărilor candidate**, adoptate la Conferința informală a miniștrilor responsabili cu amenajarea teritoriului Uniunii Europene - „*SCHEMA DE DEZVOLTARE A SPAȚIULUI COMUNITAR*” (ESDP) – POTSDAM, 10/11 MAI 1999:

- dezvoltarea unui sistem urban echilibrat și policentric și o nouă relație oraș-mediul rural;
- asigurarea unei parități a accesului la infrastructuri și informații;
- dezvoltarea durabilă, gestionarea inteligentă și protejarea naturii și a patrimoniului cultural;

B. **Principiile de dezvoltare spațială europeană**, adoptate la Conferința europeană a miniștrilor responsabili cu amenajarea teritoriului – CEMAT, Hanovra 2000, sub titlul de „*PRINCIPII DIRECTOARE PENTRU DEZVOLTAREA TERITORIALĂ DURABILĂ A CONTINENTULUI EUROPEAN*”:

- promovarea coeziunii teritoriale printr-o dezvoltare socio-economică echilibrată și prin ameliorarea competitivității;
- susținerea dezvoltării generate de funcțiunile urbane și de îmbunătățirea relațiilor rural-urban;
- asigurarea unor condiții de accesibilitate mai echilibrate;
- dezvoltarea accesului la informație și cunoaștere;
- reducerea prejudiciilor provocate mediului;
- valorificarea și protecția resurselor și patrimoniului natural;
- valorificarea patrimoniului cultural ca factor de dezvoltare;
- dezvoltarea resurselor energetice cu conservarea siguranței;
- promovarea turismului calitativ și durabil;
- limitarea preventivă a efectelor catastrofelor naturale.

C. **Strategia Lisabona / Goteborg**, adoptată în anul 2004, având ca scop convergența strategiilor țărilor din Uniunea Europeană în vederea creșterii coeziunii la scara UE prin *acțiuni interconectate și mutații structurale* în cinci domenii importante:

- *societatea cunoașterii* – Cercetare & Dezvoltare & Inovare;

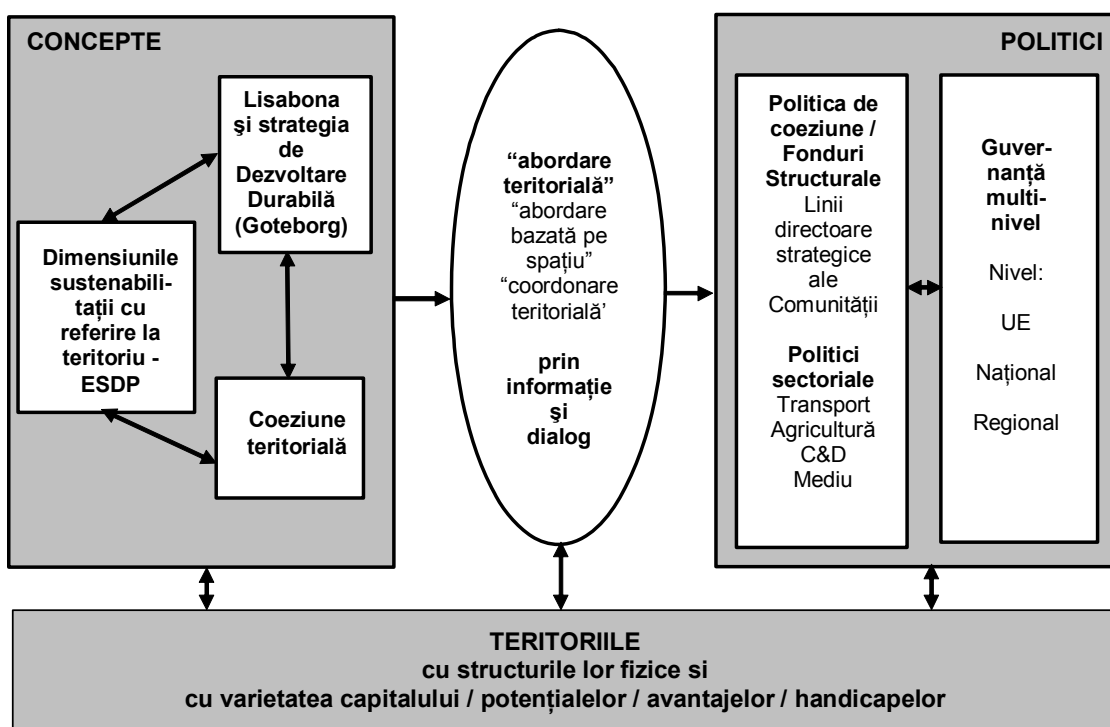
- *piața internă* – deschiderea pieței serviciilor;
- *climatul afacerilor* – reducerea barierelor administrative, creșterea calității legislației, etc.;
- *piața muncii* – învățare continuă, parteneriate pentru creștere și dezvoltare, etc.;
- *mediul* – în sensul completărilor aduse principiilor dezvoltării durabile ca valoare etică globală prin Agenda 21 („capitalul natural”), prin Convenția de la Florența privind Peisajele și prin Consiliile din 2000-2001 de la Lisabona și Goteborg (legarea problemelor mediului de cele economice și sociale, a celor științifice de cele practice, a celor privind durabilitatea dezvoltării de subsidiaritate și buna guvernare)

Obiectivele Strategiei Lisabona / Goteborg sunt :

- creșterea competitivității pe termen lung;
- crearea de noi locuri de muncă;
- dezvoltarea durabilă.

Totodată, ca efect direct al adoptării strategiei de la Lisabona, în problematica amenajării teritoriului se pune accentul în mod special pe aspectele legate de identitate, calitate și eficiență.

**SCHEMA NR. 1
TRANSLATAREA CONCEPTELOR POLITICE ÎN POLITICILE TERITORIALE**

Sursa: Presedinția Luxemburgheză a Consiliului European, 2005, citat în ESPON 2006 Programme, PROJECT 3.3, Territorial Dimension of the Lisbon-Gothenburg strategy

II. Din punct de vedere teritorial, palierele luate în considerare în inter-relaționare pentru definirea influenței globalizării asupra organizării spațiale precum și asupra viitoarelor tendințe de dezvoltare sunt: *nivelul mondial, arii continentale, Uniunea Europeană, țări membre și asociate, regiuni (EUROSTAT NUTS 1, 2 și 3), entități locale.*

Totodată, categoriile de teritorii propuse să structureze explicit politicile de dezvoltare spațială a Europei, conform documentului „*PERSPECTIVA DE DEZVOLTARE SPAȚIALĂ A EUROPEI*”, necesar a fi adoptate și de țara noastră în vederea integrării, sunt structurate pe criteriile ponderii caracterului urban sau rural și al accesibilității astfel:

1. **zone / regiuni metropolitane** - formate în relație cu ariile metropolitane europene (Anexa 2);
2. **zone urbane policentrice** - formate în relație cu ariile funcționale urbane trans-naționale / naționale sau regionale / locale;
3. **zone rurale urbanizate;**
4. **zone rurale;**
5. **zone periferice.**

Relaționarea entităților structurante se exprimă prin **gradul de policentricitate**, conceptul central adoptat de Uniunea Europeană ca principal mijloc de echilibrare a dezvoltării spațiale viitoare pe toate palierele teritoriale, de la cel comunitar la cel local. Policentricitatea se exprimă printr-un indicator care integrează (1) calitatea distribuției populației după rangul localităților [pe categoriile: peste 5 milioane locuitori, 1-5 milioane locuitori, 250.000 – 1 milion locuitori, 50.000 – 250.000 locuitori și sub 50.000 locuitori], (2) distribuția PIB după rangul localităților, (3) mărimea ariilor de servicii, (4) populația și (5) accesibilitatea. (Anexele 3 și 4)

România se situează ca grad de policentricitate în registrul mediu, similar cu Italia și Elveția.

Zonelor de dezvoltare spațială li se suprapun una sau mai multe dintre următoarele categorii spațiale specifice¹, a căror integrare cu cele menționate anterior asigură evitarea disfuncționalităților: *zonele montane, bazinele hidrografice, zonele*

¹ CEMAT - „*PRINCIPII DIRECTOARE PENTRU DEZVOLTAREA TERITORIALĂ DURABILĂ A CONTINENTULUI EUROPEAN*”, Hanovra 2000

umede, zonele de coastă și insulare, zonele frontaliere, zonele în conversie industrială, zonele protejate, zonele de risc etc.

III. Din punct de vedere temporal, abordarea multiscalară privește retrospectiv o perioadă de 60 ani iar prospectiv perioade de timp definite ca fiind *foarte scurte – 1 an, scurte – 5 ani, medii – 10-15 ani, lungi – 20-25 ani (pentru factori structurali) și foarte lungi – 40-50 ani (pentru majoritatea deciziilor politice)*. **Strategiile de dezvoltare spațială a teritoriilor naționale se înscriu în ultimele două orizonturi temporale.**

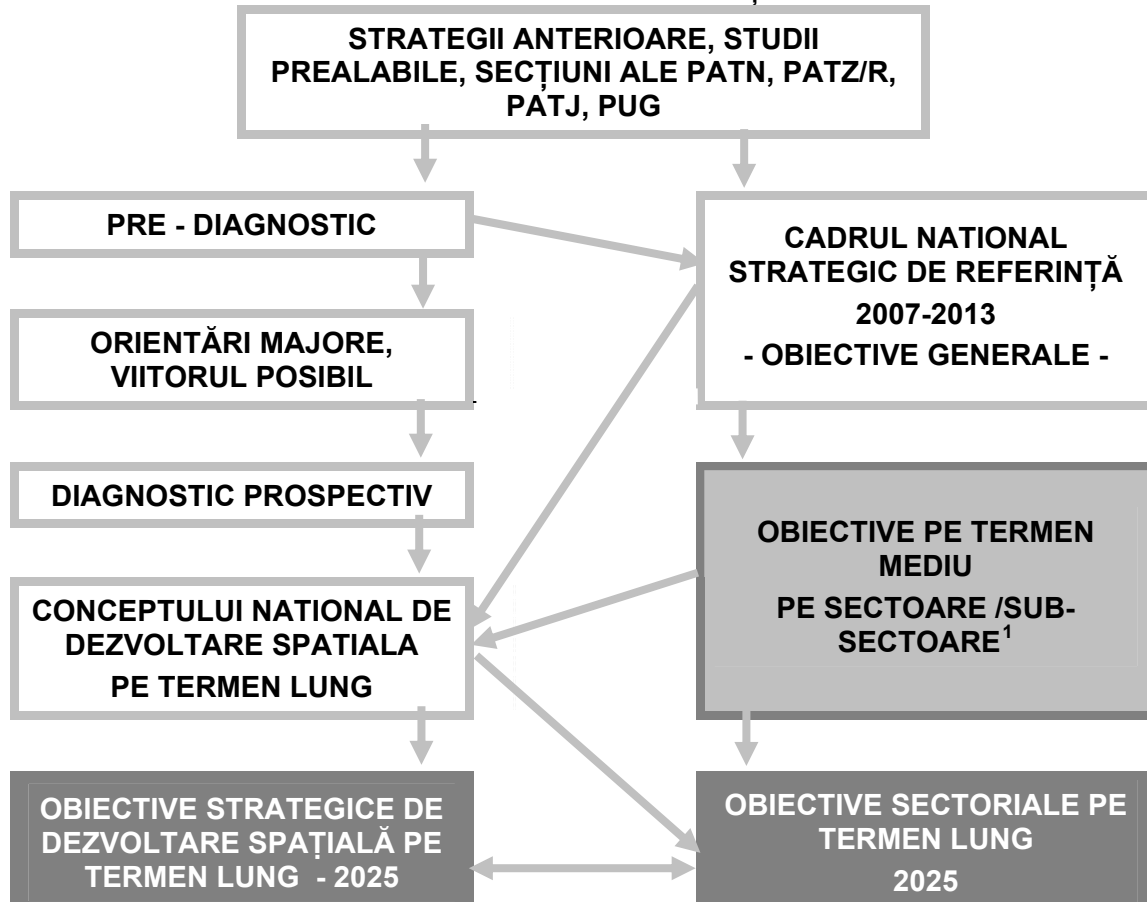
2. ANTECEDENTE

Conturarea Conceptului Național de Dezvoltare Spațială a rezultat în urma corelării elementelor din strategiile și studiile anterioare:

- Strategia de dezvoltare durabilă a României – 1999 (intemeiată pe „România 2020” – Studiu elaborat de Academia Română + PNUD , Ed. Compres, 1998) ;
- Strategia de dezvoltare durabilă a României „ORIZONT - 2025” – Bucuresti, nov. 2004;
- Cadrul National Strategic de Referință (CNSR) 2007-2013.

Conceptul Național de Dezvoltare Spațială integrează în expresie spațială obiectivele CNSR cu obiectivele strategice de dezvoltare spațială a Uniunii Europene, adaptate la particularitățile României și le extinde la anul 2025, ținând seama de Secțiunile PATN și de Planurile de amenajare teritorială regionale/zonale, județene și Planurile Urbanistice Generale ale municipiilor, orașelor și comunelor legal adoptate.

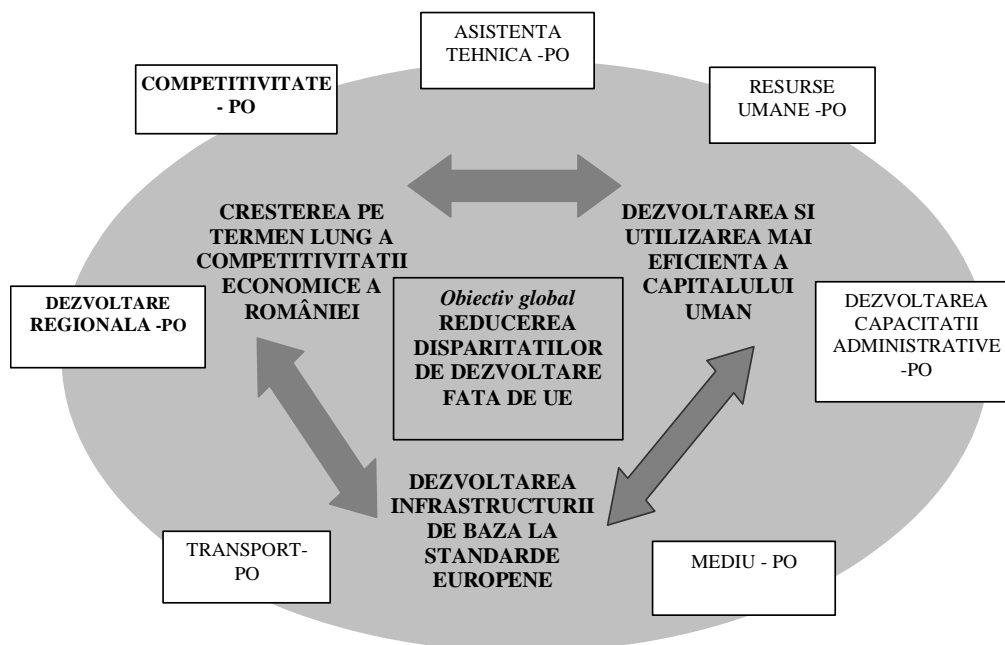
SCHEMA NR. 2
SCHEMA GENERALĂ DE FORMULARE A OBIECTIVELOR STRATEGICE DE DEZVOLTARE SPAȚIALĂ

Obiectivele stabilite prin Cadrul Național Strategic de Referință 2007-2013 au fost concretizate prin 8 programe operaționale.

¹ transport, mediu, competitivitate economică, dezvoltare regională, resurse umane, capacitate administrativă, asistența tehnică, agricultură

SCHEMA NR. 3
 OBIECTIVELE CADRULUI NATIONAL STRATEGIC DE REFERINȚĂ
 2007-2013

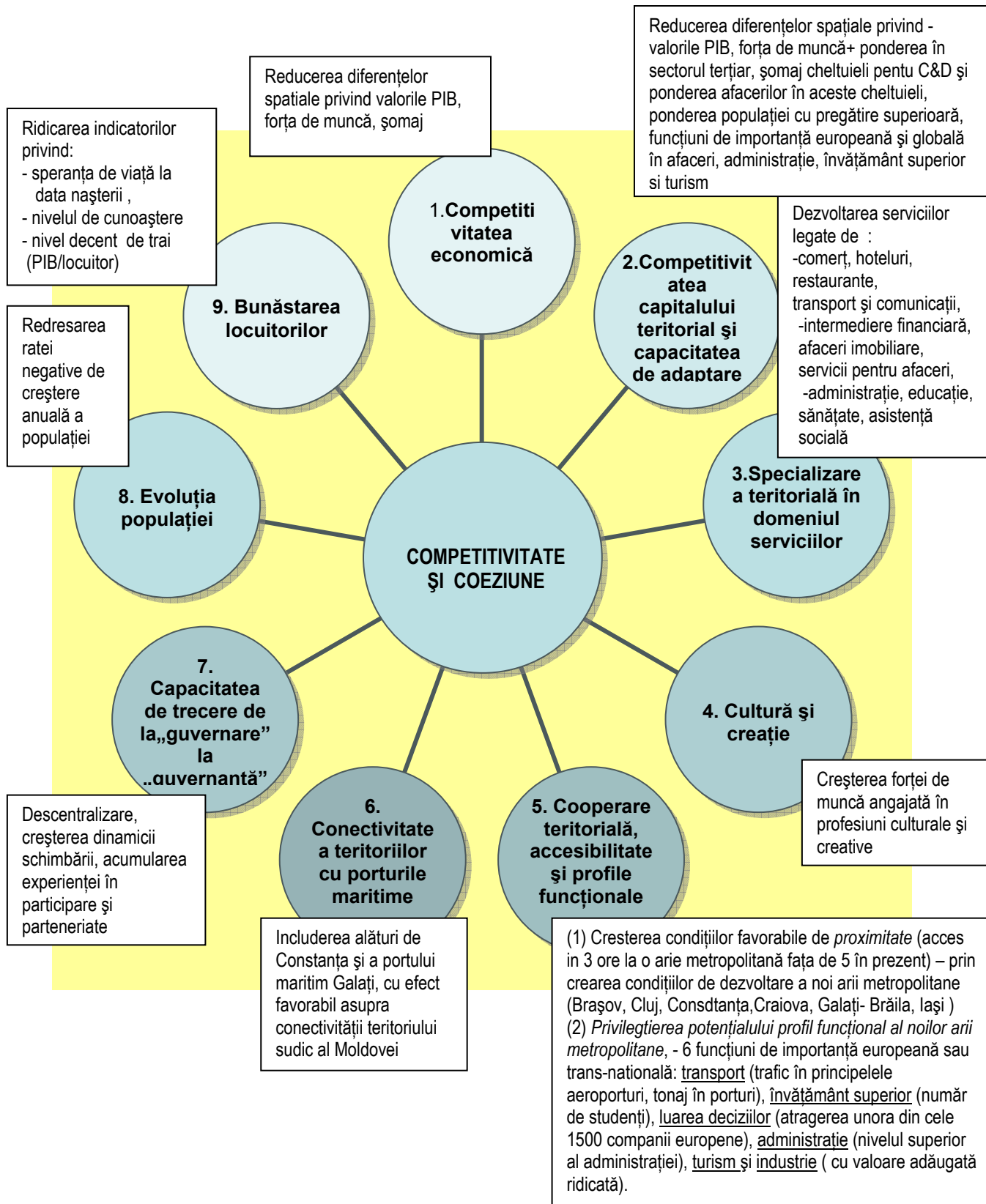
3. CONDIȚIONĂRI EXOGENE ÎN DEZVOLTAREA SPAȚIALĂ A ROMÂNIEI

Integrarea României implică reconfigurarea problematicii dezvoltării spațiale pe termen lung în acord cu Strategia Lisabona/Goteborg dar, cu adaptarea la condițiile specifice din țara noastră și la necesitatea recuperării decalajelor semnalate prin studiile ESPON 2004 – 2006 privind ansamblul Uniunii Europene 25+ Bulgaria și România + Elveția și Norvegia.

România este prezentă la scară europeană prin următoarea rețea spațială, de localități:

- două arii metropolitane – București și Timișoara;
- 12 arii funcționale urbane între 150.000 – 320.000 locuitori cu rol național și, în cele mai multe cazuri, de importanță transnațională de diferite grade;
- 45 arii funcționale urbane de importanță regională și locală

SCHEMA NR. 4
 IMPLICAȚIILE STRATEGIEI LISABONA / GÖTEBORG ASUPRA DEZVOLTĂRII
 SPAȚIALE A ROMÂNIEI

4. VECTORII DEZVOLTĂRII SPAȚIALE A ROMÂNIEI

Orientarea strategiilor și politicilor de dezvoltare spațială pe termen lung (2025 - 2030), este condiționată de patru vectori ai dezvoltării asupra cărora există un larg consens atestat atât de experiența elaborării / reactualizării strategiilor de dezvoltare spațială din diferite țări europene, cât și de concluziile rezultate din activitatea rețelei de institute europene de studii prospective: (1) populația și resursele de muncă, (2) știința și tehnologia, (3) restructurarea sectorială, (4) viziunea spațială.

Cei patru vectori se intercondiționează, au un anumit grad general acceptat de redundanță și au efect sinergic asupra dezvoltării exprimată în modul cel mai sintetic de indicatorul PIB (ppc) / locuitor.

În studiile și schițele de strategie anterioare, se anticipează o evoluție a ritmului de creștere a PIB până în anul 2025 care va situa țara noastră la circa 66%- 80% din media PIB din Uniunea Europeană.

1) Populația și resursele de muncă

Pentru strategia de dezvoltare spațială, din studiile demografice a fost reținută pentru anul 2025 varianta medie - **21,4 milioane locuitori**, scăderea demografică fiind considerată cea mai gravă problemă deoarece afectează în special grupa populației tinere.

POPULAȚIA ÎN ANUL 2000 ȘI VALORI PROIECTATE PENTRU ANII 2005-2025 (VARIANTA MEDIE)

Anul	Populația pe grupe mari de vârstă							
	Număr în mii				Structura în %			
	Total	0-19 ani	20-64 ani	65 ani +	Total	0-19 ani	20-64 ani	65 ani +
2000	22435	5760	13690	2986	100,0	25,7	61,0	13,3
2005	21704	5149	13352	3203	100,0	23,7	61,5	14,8
2010	21641	4665	13809	3167	100,0	21,6	63,8	14,6
2015	21579	4720	13578	3281	100,0	21,9	62,9	15,2
2020	21509	4855	13086	3568	100,0	22,6	60,8	16,6
2025	21377	4916	12630	3831	100,0	23,0	59,1	17,9

Sursa: ACADEMIA ROMÂNĂ, INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETĂRI ECONOMICE, Centrul de Cercetări Demografice "Vladimir Trebici" - ANUL 2050: VA AJUNGE POPULAȚIA ROMÂNIEI LA MAI PUTIN DE 16 MILIOANE DE LOCUITORI? O viziune prospectivă asupra populației României în secolul 21" - Studiu destinat dezbaterilor în cadrul proiectului STRATEGIA NAȚIONALĂ DE DEZVOLTARE DURABILĂ - ROMÂNIA 2025 - Decembrie 2003

2) Știința și tehnologia

Pentru România, adoptarea pentru perspectiva anului 2008 a indicelui de 4142 studenți / 100.000 locuitori (strategia MEC 2005) ar permite atingerea în perspectiva anului 2025 a unui număr de 4500 studenți / 100.000 locuitori, ceea ce ar reprezenta o creștere a numărului actual de studenți de la 700.000 la 960.000, deci cu peste **37%**. Astfel, se va putea atinge indicele actual din țările recent intrate în UE (Finlanda, Spania, Polonia). Simultan, se impune susținerea învățământului liceal pentru a se contracara transmiterea scăderii populației tinere până în structura învățământului superior.

Va avea loc astfel și o corectare a ponderii persoanelor între 25-64 ani cu studii superioare din țara noastră care este de **9,6%** (2003), comparativ cu **21,8%** - EU 15 și **20,4%** - EU 25 sau **26,7%** SUA - (EUROSTAT 2004), ceea ce va crea premise favorabile pentru dezvoltarea cercetării.

3) Restructurarea sectorială

România va înregistra, odată cu restructurarea sectorială, o **creștere accentuată a urbanizării** (ca ritm peste media categoriei țărilor din care face parte), **de la 56,2% în anul 2000 la 66,9% în anul 2025**. Această creștere va însemna modificarea statutului de locuitor rural în cel de locuitor urban a circa 1,1 milioane locuitori, în principal prin transformarea unor localități rurale în localități urbane. Echivalentul în număr de localități de mărime medie actuală a creșterii populației urbane pentru întreaga perioadă de 24 ani este de: **659 localități medii (urbane și rurale) sau 24 localități urbane medii sau 1451 localități rurale medii**.

4) Viziunea spațială

Viziunea asupra dezvoltării spațiale pe care o denotă o serie de studii și de planuri de amenajare teritorială pentru Uniunea Europeană (UE25+Bulgaria și Romania + Elvetia și Norvegia), se întemeiază pe integrarea următoarelor direcții de abordare:

- perspectiva axată pe zonele de dezvoltare spațială, structurante pentru obiectivele strategice și politicile de dezvoltare spațială a Uniunii Europene;
- perspectiva axată pe rețeaua europeană de metropole și arii funcționale urbane de importanță trans-națională, națională și regională;
- perspectiva axată pe coridoare / linii de forță;

- perspectiva axată pe noile relații dintre urban și rural;
 - arii rurale incluse în interiorul aglomerațiilor urbane ale metropolelor și orașelor – cu o specializare funcțională generată de orașul principal;
 - arii rurale incluse în zone urbanizate;
 - arii interstițiale rurale situate între culoarele urbanizate, cu sau fără centre urbane incluse;
 - arii rurale izolate.
 - perspectiva axată pe peisaj natural și cultural.

Cei patru vectori ai dezvoltării au stat la baza conturării obiectivelor strategice de dezvoltare spațială, urmărindu-se evidențierea căilor de reducere a disparităților și de punere în valoare a potențialului natural și construit al României.

5. OBIECTIVELE STRATEGICE DE DEZVOLTARE SPAȚIALĂ A ROMÂNIEI

Obiectivul fundamental al dezvoltării spațiale pe termen lung (2025) este:

INTEGRAREA ROMÂNIEI ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ PRIN AFIRMAREA IDENTITĂȚII REGIONAL–CONTINENTALE, CREȘTEREA COEZIUNII SPAȚIALE ȘI DEZVOLTARE DURABILĂ

Termenii utilizați au următorul sens:

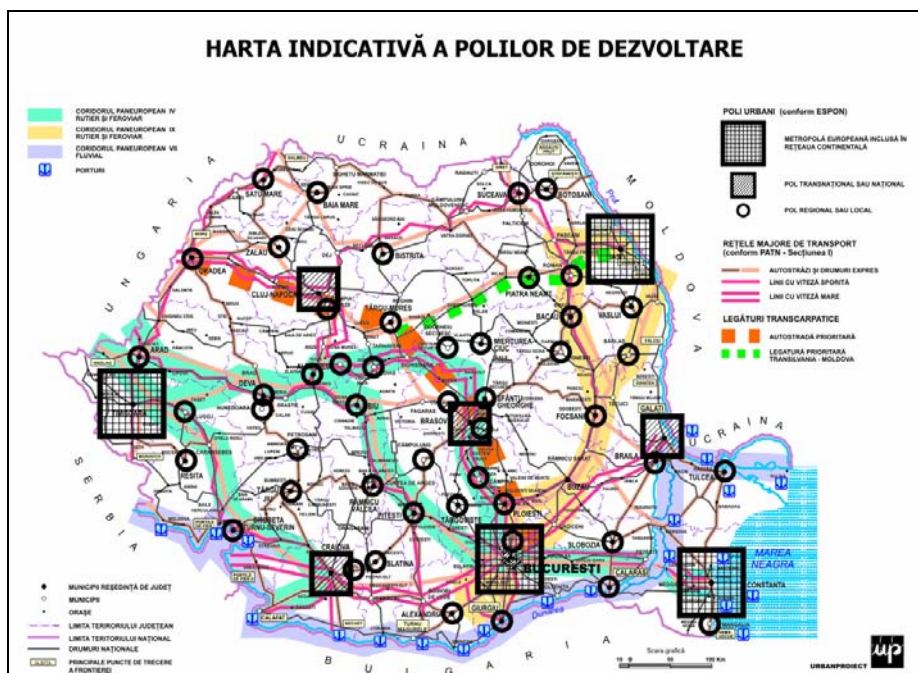
- integrare – România revine după aproape o jumătate de secol în structurile spațiale ale Europei de care a fost izolată după 1947, ceea ce implică un proces complex și de durată de adaptare la cerințele de coeziune și competitivitate ale Uniunii Europene;
- identitate regional continentală – identitatea europeană a României, a cărei afirmare poate constitui un principal factor al dezvoltării, este cea de releu între nord-sud și est-vest și de conector intercontinental;
- dezvoltare durabilă sub aspect spațial - articulează și echilibrează în spațiu și în timp protecția mediului natural și construit, dezvoltarea economică și echitatea socială.

Pentru dezvoltarea spațială (cu înțelesul de teritoriu și mediu), obiectivul fundamental este detaliat de următoarele obiective strategice și specifice:

1) RACORDAREA LA REȚEAUA EUROPEANĂ A POLILOR ȘI CORIDOARELOR DE DEZVOLTARE SPAȚIALĂ

- a) Desăvârșirea / definitivarea racordării la coridoarele Europene.

- b) Dezvoltarea spațială policentrică și echilibrată, a ariilor cu funcțiuni metropolitane¹. București, Timișoara și adăugarea în această categorie și a municipiului Constanța – terminal al coridorului trans-european nr. 4 și al coridorului nr. 7 al Dunării.
- c) Constituirea unui sistem policentric echilibrat de regiuni metropolitane prin pregătirea accesului în categoria de metropole a 4 municipii având peste 300.000 de locuitori (Brașov, Cluj-Napoca, Craiova și Iași) și a sistemului urban Galați-Brăila.

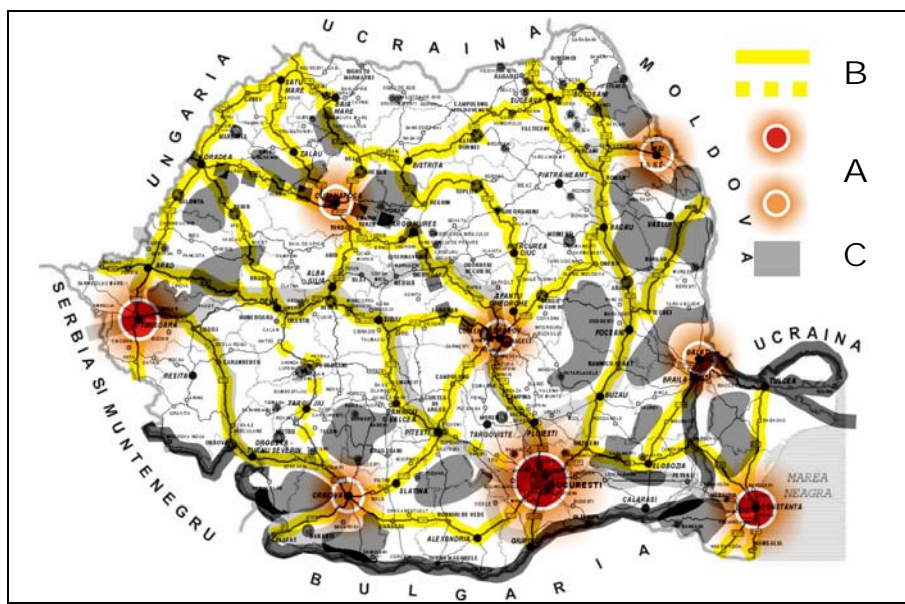

2) STRUCTURAREA ȘI DEZVOLTAREA REȚELEI DE LOCALITĂȚI URBANE

- a) Dezvoltarea tramei infrastructurilor de transport și telecomunicații la scară națională și regională ca armătură a dezvoltării teritoriale și urbane.
- b) Formarea de orașe și regiuni urbane dinamice, atrăgătoare și competitive.
- c) Susținerea procesului de urbanizare în perspectiva atingerii de către România în anul 2025 unei ponderi a populației urbane de 66,9 %, în sistem A - areal (în cadrul aglomerațiilor urbane ale orașelor mari și mijlocii), B - vectorial (în lungul principalele drumuri naționale și europene) și C - punctual (noi centre urbane în zone profund rurale).

¹ Anticiparea înscrierii orașelor cu peste 300.000 locuitori în categoria unor metropole presupune, conform standardelor europene, o bună accesibilitate, dezvoltarea cel puțin parțială a unor funcțiuni metropolitane și o anumită influență internațională (intercontinentală, continentală ori regional-europeană).

HARTA INDICATIVĂ A EVOLUȚIEI URBANIZĂRII

LEGENDA:

A - sistem areal (în cadrul aglomerațiilor urbane ale orașelor mari și mijlocii),
 B - sistem vectorial (în lungul principalele drumuri naționale și europene) și
 C - sistem punctual (noi centre urbane în zone profund rurale).

3) AFIRMAREA SOLIDARITĂȚII URBAN-RURAL ADECVATĂ DIFERITELOR CATEGORII DE TERITORII

- a) Dezvoltarea endogenă, bazată pe diversitate și performanță, a spațiilor rurale (pentru toate cele 4 categorii de teritorii rurale: arii rurale incluse în interiorul aglomerațiilor urbane ale orașelor, arii rurale incluse în zone urbanizate, arii interstițiale rurale situate între culoarele urbanizate, arii rurale izolate).
- b) Promovarea parteneriatelor între orașe/aglomerații urbane și forme moderne de asociere a comunelor rurale.

4) CONSOLIDAREA LEGĂTURILOR TRANS-CARPATICE CA SUPORT AL DEZVOLTĂRII REGIONALE

- a) Crearea unei trame naționale de interconectare funcțională a regiunilor.¹
- b) Asigurarea accesului la infrastructurile legate de cunoaștere la nivel paneuropean, național și regional.
- c) Echilibrarea șanselor Regiunilor de atragere a activităților competitive.
- d) Întărirea cooperării transnaționale în arealele Carpaților și a Mării Negre.

¹ Cele două decenii dintre Marea Unire și al doilea Război Mondial, au reprezentat o perioadă prea scurtă pentru ca România, în întregul ei, să atingă un nivel matur de coeziune spațială. Regionalizarea, ca proces esențial pentru creșterea coeziunii spațiale actuale a Uniunii Europene, se aplică astfel, în condițiile unei incomplete echilibrări funcționale la scara teritoriului nostru național. Dezvoltarea echilibrată a țării, aplicarea principiului coeziunii teritoriale la nivelul regiunilor și reducerea decalajelor regiunii nord-estice nu pot fi asigurate fără îmbunătățirea circulației peste Carpați.

5) VALORIFICAREA PATRIMONIULUI NATURAL ȘI CULTURAL

- a) Ocrotirea și valorificarea integrată a patrimoniului natural și cultural.
- b) Utilizarea cu precauție a fondului forestier, a oglinzilor și cursurilor de apă, a suportului edafic și a biodiversității, cu luarea în considerare a riscurilor legate de intensificarea activităților antropice și schimbările climatice.
- c) Gestionarea creativă a patrimoniului cultural și a peisajelor culturale.

Obiectivele strategice de dezvoltare spațială a României sunt corelate cu obiectivele strategice și specifice/politice ale Schemei de Dezvoltare Spațială a Uniunii Europene și țărilor candidate (SDSC – Potsdam 1999).

Totodată aceste obiective sunt corelate cu cele ale *CADRULUI NATIONAL STRATEGIC DE REFERINȚĂ 2007-2013*.

Strategia de dezvoltare spațială se va exprima printr-un Plan Director de Amenajare a Teritoriului României, necesar pentru:

- racordarea amenajării teritoriului României la dezvoltarea spațială a Uniunii Europene care este conturată prin „*Schema de dezvoltare a spațiului comunitar - Spre o dezvoltare spațială echilibrată și durabilă a teritoriului Uniunii Europene*”, aprobată la Consiliul Informal al Miniștrilor responsabili de amenajarea Teritoriului, Potsdam 1999, prin „*Principiile directe pentru dezvoltarea teritorială durabilă pe continentul European*”, CEMAT, Hanovra, Septembrie 2000, a „*Strategiei de la Lisabona/Goteborg*” și care va fi completată prin viitoarele „Principii normative” care vor fi adoptate de Comisia Europeană pe baza rapoartelor ESPON la sfârșitul anului 2006, începutul anului 2007;
- transformarea particularităților dezvoltării spațiale a României în raport cu obiectivele de dezvoltare spațială comunitară, pe de o parte, în atun-uri în contextul competiției internaționale iar, pe de altă parte, în mijloace de susținere a dezvoltării economice și sociale și deci de reducere a actualelor decalaje față de țările Uniunii Europene;
- conturarea unei viziuni spațiale integratoare pentru Secțiunile PATN și pentru Strategiile de dezvoltare regională.

6. ARTICULARI – „CHEIE” PENTRU ACCELERAREA INTEGRĂRII EUROPENE

Conceptul Strategic de Dezvoltare Spațială pe termen lung, integrează principii și dinamici diferite, se referă la paliere spațiale și arii sectoriale multiple și urmărește obținerea unor efecte sinergice care să creeze premise favorabile procesului complex de integrare.

Obiective operaționale - „cheie”	Componente spațiale implicate	Rezultate scontate
Creșterea accesibilității tuturor regiunilor în raport cu UE, creșterea accesului la cunoaștere și a capacității de inovare	<ul style="list-style-type: none"> - Ansamblul modurilor de transport - Conexiuni intermodale - Rețele de telecomunicații și IT - Parcuri științifice și tehnologice - Infrastructuri C&D&I - Platforme logistice 	<p>Reducerea disparităților la scara națională față de UE;</p> <p>Reducerea disparităților la scara regiunii nord-est;</p> <p>Ridicarea Constanței la rang de metropolă - „poartă intercontinentală”;</p> <p>Dezvoltarea Capitalei și centrelor regionale ca poli de cercetare-inovare, cultură și creație;</p> <p>Dezvoltarea platformelor logistice de importanță regional-europeană – București, Timișoara, Constanța, Iași;</p>
Întărirea armăturii urbane principale în parametrii UE prin distribuția spațială a terțiarului superior	Capitala și centrele regionale (de rang 0 și 1)	<p>Întărirea metropolelor București, Timișoara și a centrelor regionale cu rol tractant în dezvoltarea economiei pe baza C/D;</p> <p>Transformarea și extinderea Capitalei și zonei metropolitane București+Ilfov ca Regiune Metropolitană.</p>
Consolidarea rețelei de localități și creșterea calității vieții urbane	Rețeaua de localități (de rang 2 și 3)	<p>Dezvoltarea localităților urbane cu ariile lor de influență (componente ale noilor Arii Funcționale Urbane Europene);</p> <p>Creșterea numărului de orașe mijlocii și mici;</p> <p>Modernizarea și revitalizarea infrastructurilor tehnice și de servicii.</p>

<p>Continuarea procesului de urbanizare și o nouă relație urban-rural</p>	<p>Localități rurale</p>	<p>Transformarea în orașe a localităților rurale din proximitatea orașelor, din coridoare de urbanizare cu potențial de dezvoltare a IMM; Diferențierea ruralului pe categorii de teritorii, echiparea tehnică, asigurarea cu servicii urbane prin dezvoltarea noilor centre urbane din ariile dominant rurale.</p>
<p>Protejarea și punerea în valoare a patrimoniului natural și construit și protecția față de riscurile naturale</p>	<p>Întreg teritoriul Peisaje culturale Zone naturale protejate Zone de risc</p>	<p>Valorificarea resurselor naturale și culturale ca potențial de particularizare a dezvoltării economice; Reducerea vulnerabilității așezărilor umane și creșterea siguranței desfășurării activităților social – economice.</p>